

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 37 - 2021

Zondag 12 september

Zestiende zondag na Pinksteren

Epistel : Paulus aan de Efesiërs, 3, 13 – 21

Evangelie : Lucas, 14, 1 – 11

Christus buigt zich neer over alle menselijk leed (evangelie). Daarom mogen wij in alle nood om zijn hulp vragen (slotgebed). Maar ook wij moeten ons neerbuigen over het lijden van anderen (gebed) om Christus te volgen. Uit: Dagmissaal

De Kerk is heilig in haar stichter, maar niet zonder zondaars

Niets kan de heiligheid van Jezus Christus benaderen. Allereerst omdat de menselijke natuur in Christus niet is zoals in ons eindige 'ik', maar open is naar zijn oneindige persoonlijkheid, naar een 'Ik' van het Woord, onbegrensd door zijn Godheid.

Wat in Jezus werkt door zijn menselijke natuur en waaraan zijn werken toegeschreven worden, is zijn godheid. Hij is het Woord van God. Het is dus onmogelijk dat Jezus, ook God, zich vergist in de orde van de waarheid of in de orde van het goede. Hij is onfeilbaar en absolute volmaaktheid.

Door zijn godheid is de menselijke natuur van Jezus substantieel geheiligd. Zie hier wat Jezus maakt tot de Gezalfde, de Christus.

Zijn Godheid is een zalving voor de mensheid. De mensen worden niet heilig door de deugd van de andere christenen, maar door de volle tegenwoordigheid van Diegene die zalft. God die zalft noemt zich in Jezus 'mens' en de mens die gezalfd wordt zal vergoddelijken. Dit mysterie van de mensheid van Jezus Christus die de Godheid omvat, lezen we o. a. bij de heilige apostel Paulus: *"Want in Christus is de godheid in heel haar volheid lijfelijk aanwezig en in Hem hebt gij deel aan die volheid."* (Kol 2, 9)

De heilige Paulus zegt niet 'goddelijkheid' maar 'Godheid'. Dit betekent: het goddelijk wezen.

De Christus-genade

De heiligheid van Christus is onovertreffbaar en absoluut niet te evenaren door ons en door geen enkele mens. Jezus Christus' mensheid is de ark van zijn oneindige Godheid. Als verlosser zal Hij zijn heiligheid uitstorten over de wereld.

Op Zijn verlossing is het leven van de Kerk gebaseerd. Het is een beetje zoals het hoofd van het menselijk lichaam dat het leven doorgeeft aan alle organen. De H. Paulus zegt: *"Hij is het hoofd van het lichaam dat de Kerk is. Hij is de oorsprong, de eerste die uit de dood is opgestaan, om in alles de hoogste te zijn, Hij alleen. Want in Hem heeft God willen wonen in al zijn volheid, om door Hem het heelal met zich te verzoenen en vrede te stichten door het bloed aan het kruis vergoten, om alles in de hemel en op aarde te verzoenen, door Hem alleen."* (Kol. 1, 18-20)

In Christus is de heiligende genade volmaakt. Zij komt tot ons door de sacramenten. Die leiden ons naar de volmaaktheid die de ziel van Christus toet; het is de sacramentele genade.

Christus wil allen laten deelnemen aan zijn leven door zijn mededelende genade die wij kunnen aanvaarden of weigeren. Christus wil dat de heiligheid van God geopenbaard wordt. Daartoe roept Hij priesters die een heilige en definitieve cultus zullen leiden en daartoe de koninklijke macht ontvangen om zijn heilige en definitieve boodschap te verkondigen.

De heiligmakende genade, de priesterlijke macht en de cultus, de koninklijke en de jurisdictionele macht staan concreet in verbinding met de persoon van Jezus Christus. Zij overstijgen het verband dat zij hebben met het heil voor de wereld.

Want, in de mens Jezus Christus heeft het Woord - het God-zijn - alles met een oneindige waardigheid verheven. Omdat Christus was voorbestemd om de wereld te redden, is dit de hoofd-genade van Jezus Christus.

Hoe staat de Kerk tegenover haar stichter? Zij oefent in de heiligst mogelijke vorm de tweevoudige opdracht uit die Christus haar geeft: de heilige cultus en de verkondiging van Zijn boodschap.

Uit/ naar: L'Eglise Sainte, Kardinaal Journet